STORTINGET

Representantforslag 16 S

(2026–2027)

fra stortingsrepresentantene Hans Edvard Askjer, Ida Lindtveit Røse, Jonas Andersen Sayed og Jorunn Gleditsch Lossius

Dokument 8:16 S (2026–2027)

Representantforslag fra stortingsrepresentantene Hans Edvard Askjer, Ida Lindtveit Røse, Jonas Andersen Sayed og Jorunn Gleditsch Lossius om forsterket innsats mot menneskehandel, sexkjøp og ufrivillig prostitusjon

Til Stortinget

Bakgrunn

Menneskehandel er vår tids slaveri og utgjør en direkte krenkelse av menneskeverdet. I vår tid forekommer det på mange måter som må bekjempes. Spesielt er tvang inn i, eller direkte utnyttelse til, ufrivillig prostitusjon fremdeles utbredt og kan ikke undervurderes.

Ifølge Koordineringsenheten mot menneskehandel (KOM) omhandlet 80 prosent av de fellende dommene i anmeldte saker om menneskehandel i Norge mellom 2003 og 2024, direkte utnyttelse til prostitusjon.

Ifølge ROSA, som koordinerer bistand og beskyttelse til personer utnyttet i menneskehandel i Norge, utnyttes de aller fleste ofrene som ROSA bistår, til prostitusjon. Dette gjelder 76 prosent av alle saker i 2025, ifølge årsrapporten.

I større grad enn tidligere rekrutterer også kriminelle nettverk med internasjonale forbindelser til prostitusjon i Norge, ifølge Kripos. I praksis utgjør dette en dreining fra selvstendig, frivillig prostitusjon til langt større grad av organisert, ulovlig hallikvirksomhet med flere ofre for menneskehandel. Nettverkene fremstår samtidig mer hensynsløse og organiserte.

Med rette har følgelig øverste norske påtalemyndighet ved Riksadvokaten i de årlige prioriteringsrundskrivene over flere år instruert om at saker hvor det er mistanke om menneskehandel, må vies særlig oppmerksomhet.

Regjeringens nasjonale strategi mot menneskehandel (2025–2030) er et skritt i riktig retning. Det er et sterkt behov for en mer helhetlig og effektiv koordinering for å bekjempe menneskehandel. GRETA, Europarådets ekspertorgan for menneskehandel, har for lengst anbefalt norske myndigheter dette.

Allerede nå er det imidlertid behov for tiltak utover regjeringens strategi. GRETA finner for eksempel at norske myndigheter i større grad må motvirke etterspørsel som leder til menneskehandel, styrke innsatsen i straffesakskjeden og i større grad beskytte antatte ofre.

De siste årene har politiet og påtalemyndigheten avdekket og irettefört få saker om menneskehandel. Hverken politi eller påtalemyndighet kan alene klandres for dette. Ressursene er knappe, sakene er krevende, og det mangler enkle tiltak, spesielt mot sexkjøp og ufrivillig prostitusjon, som beviselig driver mye av innenriks menneskehandel. I nevnte strategi konstaterer tross alt regjeringen hvordan straffeloven §§ 309 (kjøp av seksuelle tjenester fra mindreårige), 315 (hallikvirksomhet og formidling av prostitusjon) og 316 (kjøp av seksuelle tjenester fra voksne) alle utgjør særlige bestemmelser for å forebygge menneskehandel i Norge.

Alvorlig utvikling

De siste årene har det vært en alvorlig utvikling i omfang og konsekvenser av ulovlig kjøp av sex og seksuelle tjenester i Norge. Noen større eksempler omtalt i pressen bør fremheves.

I mars 2022 fant politiet 13 kvinner i en bygård i Oslo sentrum. Til sammen skal minst 150 kvinner over en periode på to år ha blitt tvunget til å arbeide for et halliknettverk og selge sex og seksuelle tjenester, hvorpå bakmenn skal ha tjent over 50 mill. kroner. Kvinnene kom i hovedsak fra Øst-Europa og ble smuglet inn i Norge.

For øvrig i 2022 dokumenterte NRK Brennpunkt, med utgangspunkt i massasjesalonger i Bergen, at salongene der og i flere andre norske byer hadde blitt brukt til omfattende salg av sex og seksuelle tjenester. I tre av fire salonger NRK undersøkte, ble journalistene tilbudt sex mot betaling. Gjennom kartlegging av annonser, adresser og telefonnumre fant NRK i tillegg salonger som i praksis ble anvendt som rene bordeller; over 40 annonser på nettsiden RealEscort kunne eksempelvis spores til én enkelt massasjesalong i Gjerdrum kommune.

For ett år siden ble to menn bosatt i Stavanger-regionen dømt i Gulating lagmannsrett for medvirkning til grov menneskehandel. De hadde bidratt inn i et internasjonalt kriminelt nettverk som utnyttet en 16 år gammel ukrainsk jente på flukt til prostitusjon i Norge.

I mai 2026 fikk 15 personer, blant dem en 17 år gammel gutt, status som mistenkt eller siktet etter blant annet straffeloven § 79 c, den såkalte «mafiaparagrafen». Siktelsen gjaldt en omfattende, landsdekkende sak om menneskehandel, hallikvirksomhet og medvirkning til dette. Politiadvokat i saken fra Øst politidistrikt uttalte at det over tid hadde blitt bedrevet «kynisk rovdrift på sårbare kvinner». Politiet meddelte videre at de var kjent med at flere av ofrene hadde blitt ranet og voldtatt av betalende kunder som ofrene selv ikke kunne velge bort. Nettverket skal ha spesialisert seg på prostitusjon og hallikvirksomhet over hele landet, og skal ha operert i minst tre år. Kvinner fra spesielt Latin-Amerika og Øst-Europa skal ha blitt rekruttert.

Pro Sentrets årsrapport for 2025 viser at det fra 2024 til 2025 var en tredobling av nye ofre for menneskehandel og en fordobling av brukere i alderen 18–25 år, i tillegg til at antall rapporterte voldshendelser økte med over 20 prosent og antall nyregistrerte brukere økte med ca. 19 prosent[1]. I mai i år uttalte senteret til NRK at de siden 2023 hadde notert en dobling i antall kvinner fra Colombia mellom 18 og 25 år som solgte sex og andre seksuelle tjenester i Norge. Lederen for politiets nasjonale kompetansegruppe mot menneskehandel i Kripos uttalte samtidig at de hadde notert en drastisk økning av søramerikanske halliknettverk, og at særlig kvinner fra Colombia ble brukt til ufrivillig prostitusjon i Norge.

Behov for høyere straff

Det sentrale målet med nevnte §§ 309, 315 og 316 i straffeloven har vært å bekjempe menneskehandel ved å redusere etterspørselen etter kjøp av sex og seksuelle tjenester. Politiet har gjentatte ganger påpekt at nevnte paragrafer er det viktigste virkemiddelet de besitter i kampen mot innenriks menneskehandel. Avkriminalisering av kjøp av sex og seksuelle tjenester vil følgelig være en helt feilslått strategi, ved å senke terskelen kriminelle har for å utnytte spesielt sårbare jenter og kvinner til ufrivillig prostitusjon.

Opinions samfunnsmonitor fra februar 2023 viste for øvrig at kun 11 prosent av norske kvinner ønsket å oppheve forbudet mot kjøp av sex og seksuelle tjenester, og at det heller ikke eksisterte noe generelt flertall i befolkningen for å oppheve forbudet.

Den normale straffereaksjonen ved ulovlig kjøp av sex og seksuelle tjenester er i dag forelegg i størrelsesorden 15 000 til 20 000 kroner, til tross for at § 316 i straffeloven sier at

«Med bot eller fengsel inntil 1 år straffes den som
a. skaffer seg eller en annen seksuell omgang eller handling ved å yte eller avtale vederlag,
b. oppnår seksuell omgang eller handling ved at slikt vederlag er avtalt eller ytet av en annen, eller
c. på den måten som beskrevet i bokstav a eller b får noen til å utføre handlinger som svarer til seksuell omgang med seg selv.»

Forslagsstillerne mener denne normaliserte straffereaksjonen er for lav. Foreleggene burde oppleves tilstrekkelig avskrekkende. Skjerping av straffereaksjonen vil derfor være et enkelt og målrettet virkemiddel som vil heve terskelen for å ulovlig kjøpe sex og seksuelle tjenester, og generelt bidra til å motvirke menneskehandel, halliknettverk og annen organisert kriminalitet.

Det synes også mulig å straffeforfølge flere. I Sverige har forbudet mot kjøp av sex og seksuelle tjenester til sammenligning blitt håndhevet mer offensivt enn i Norge. Mens bare 61 personer ble straffet for kjøp av sex og seksuelle tjenester i Norge i 2022, var det tilsvarende omfanget om lag 1 070 personer i Sverige, basert på data Dagbladet hentet inn i desember 2022 fra Politidirektoratet og det Brottsförebyggande rådet (Brå). Forskjellen er også betydelig når det justeres for folketall; det er nesten ni ganger flere straffede i Sverige enn i Norge. Svensk politi bruker tilsynelatende forbudet mot kjøp av sex og seksuelle tjenester som inngang til menneskehandelsaker, ettersom slike saker alene er vanskelige å straffeforfølge.

1. Pro Sentret er både Oslo kommunes hjelpetilbud for personer som har erfaring med ulike former for sexarbeid, og nasjonalt kompetansesenter.

Kjøp av sex og seksuelle tjenester via nett må forhindres

I januar 2025 identifiserte Nettavisen 514 kvinner som annonserte for salg av sex og seksuelle tjenester over hele landet på nettsiden RealEscort. I mai 2026 var tallet økt til 797, hvorav 512 annonser ble sporet til Østlandet. Til sammen tilsvarer det en økning i antall annonser på over 50 prosent på under halvannet år.

Også NRK har gjort funn; en tilfeldig dag i mai i år fant de 112 annonser bare fra colombianske kvinner mellom 18 og 25 år på RealEscort og andre lignende nettsider.

Stadig digitalisering synes generelt å ha gjort kjøp av sex og seksuelle tjenester langt mer tilgjengelig enn tidligere. For eksempel avdekket TV2 med dokumentaren «Cowboyhattene», publisert i mai 2026 at over 100 telefonnumre, tilknyttet like mange annonser på RealEscort, var registrert på bakmenn fra Romania. Dette støtter opp om hva organisasjonen ROSA kommenterte i dokumentaren – at de aller færreste kvinnene i annonsene synes å opprette profilene selv.

Når tilrettelegging for prostitusjon og hallikvirksomhet er forbudt etter straffeloven § 315, bør nye tiltak gjøres mot selve tilgjengeligheten av nettsiden RealEscort i Norge, for også å forhindre brudd på straffeloven §§ 309 og 316. OSSEs spesialrepresentant og koordinator for bekjempelse av menneskehandel har for eksempel allerede oppfordret norske myndigheter til å treffe særlige tiltak for å hindre kriminelle bakmenns økende bruk av teknologi.

Ifølge svar fra justis- og beredskapsminister Astri Aas-Hansen på skriftlig spørsmål fra stortingsrepresentant Hans Edvard Askjer, besvart 6. august 2026 (Dokument nr. 15:3368 (2025–2026)),

> «[...] jobber regjeringen med å gjennomføre EUs Digital Services Act (DSA) i norsk rett. Regelverket vil gi oss flere verktøy for å beskytte innbyggerne på internett og gjøre det enklere å melde fra om og håndtere ulovlig innhold på nettsider som er etablert utenfor Norge. Det er en prioritert oppgave for regjeringen å få dette regelverket på plass så raskt som mulig. Jeg er også i gang med å vurdere om det er behov for andre endringer i norsk rett for å gi relevante myndigheter tilstrekkelige hjemler for å kunne pålegge fjerning av ulovlig innhold på internett».

Regjeringens eget høringsnotat om forslag til lov om digitale tjenester (digitaltjenesteloven) synes imidlertid i oversettelsen av artikkel 9 «om pålegg om å gripe inn mot ulovlig innhold» å henvise til at nasjonale myndigheter *ikke* sikres hjemmel til å kreve innhold fjernet. Tilsynelatende må hva som utgjør ulovlig innhold og det rettslige grunnlaget for å pålegge fjerning av, eller hindre tilgang til, det ulovlige innholdet, følge av annet EU-regelverk – eller enklere, av nasjonal lovgivning. Tidligere digitaliserings- og forvaltningsminister Karianne Tung synes i svar 11. august 2025 på skriftlig spørsmål fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen å bekrefte dette (Dokument nr.15:2865 (2024–2025).

Alt i alt synes ikke implementeringen av Digital Services Act (DSA) i norsk rett å være tilstrekkelig. Heller ikke igangsetting av en vurdering i regjeringen for andre behov synes tilstrekkelig. Regjeringen kan og bør isteden fremme nødvendige forslag for Stortinget som sikrer at norske myndigheter selv kan pålegge fjerning av eller hindre tilgang til innhold på digitale plattformer som tilbyr eller formidler prostitusjon i strid med straffeloven §§ 309, 315 og 316.

Ifølge justis- og beredskapsminister Astri Aas-Hansens svar på skriftlig spørsmål fra stortingsrepresentant Hans Edvard Askjer, besvart 6. august 2026, kan det være «vanskelig å ta ned nettsider som RealEscort blant annet fordi servere befinner seg i utlandet eller i land med andre juridiske rammeverk for sexkjøp og hallikvirksomhet» (Dokument nr. 15:3368 (2025–2026). Dette er forståelig, men her synes det relevant å trekke frem – som et eksempel og til sammenligning – at utenlandske spill- og bettingselskaper etter den norske pengespilloven ikke har lov til å tilby eller markedsføre, direkte eller i medvirkning, pengespill rettet mot det norske markedet. Tilsvarende synes det rimelig at straffeloven presiserer at det er forbudt å tilby og markedsføre, men også tilgjengeliggjøre, en digital tjeneste rettet mot det norske markedet i strid med straffeloven §§ 309, 315 og 316.

Slik kan norske myndigheter pålegge aktører bak nettsidene å fjerne eller begrense tilgangen utover mulighetsrommet med en eventuell implementering av DSA, og dersom dette ikke virker, pålegge norske internettilbydere å blokkere nettstedet direkte. Som eksempel og til sammenligning tegner pengespilloven § 32 a om «pålegg om DNS-blokkering av nettsteder som tilbyr pengespill uten tillatelse» opp samme mekanisme. Bare for en måned siden, i september 2026, skrev NRK at norske myndigheter ønsket å blokkere flere nye utenlandske nettkasinoer som NRK hadde avslørt, og at DNS-blokkering her ville bli ett av myndighetenes viktigste verktøy.

Norsk lovgivning synes dessuten å allerede inneha bredere hjemler på andre rettsområder. For eksempel sier legemiddelloven § 21 a at myndighetene kan pålegge aktører å fjerne innhold, internettleverandører å begrense tilgang og domeneregistre å suspendere domenenavn.

Når norske myndigheter allerede besitter slike forholdsmessige virkemidler for å håndheve norsk pengespill- og legemiddelpolitikk, er det nærliggende å utfordre hvorfor tilsvarende virkemidler ikke synes å eksistere direkte overfor nettsider som systematisk legger til rette for tjenester og handlinger som er straffbare etter straffeloven §§ 309, 315 og 316.

Kjøp av sex og seksuelle handlinger via nett må innlemmes i straffeloven

I mai 2025 vedtok et bredt flertall i Riksdagen, med støtte fra den svenske regjeringen, en ny straffelov som forbyr kjøp av sex og seksuelle handlinger via nett. Loven trådte i kraft 1. juni 2025 og stadfester at det nå er ulovlig å betale en annen person for at vedkommende utfører seksuelle handlinger på bestilling for at den skal sees eller deles av kjøperen. Formålet var å ramme handlinger som utføres på avstand, og som formidles gjennom foto, film eller live-sending, men ikke gjennom lyd eller tekst. Loven forbyr også å fremme slike handlinger eller økonomisk utnytte personer som utfører slike handlinger mot betaling. Strafferammen er satt til fengsel i opptil ett år for kjøp og opptil fire år for hallikvirksomhet.

Den svenske loven retter seg særlig mot digitale plattformer som Onlyfans. OnlyFans er en abonnementsbasert plattform der innholdsskapere selger bilder og videoer direkte til følgere. Store deler av innholdet kan betegnes som pornografiske bilder og videoer. I utgangspunktet skulle OnlyFans selv forby slikt innhold allerede i 2021, men trakk seg siden ut. Plattformen er et kjent eksempel på en ny metode for kjøp av seksuelle handlinger som burde komme i strid med spesielt straffeloven § 316. Dette er spesielt viktig for å skjerme og beskytte barn og unge, og desto viktigere all den tid en verifiserbar aldersgrense mot pornografi på nett ikke innføres i Norge, til tross for flere representantforslag[2] om dette og til tross for innføring i andre land, som Storbritannia.

Egen straffebestemmelse for kjøp av sex og seksuelle handlinger fra ofre

Etter forslagsstillernes viten gjelder det i finsk rett en særskilt straffebestemmelse om kjøp av sex og seksuelle tjenester fra personer som er utsatt for hallikvirksomhet eller menneskehandel[3]. Bestemmelsen rammer både den som lover eller yter vederlag for den seksuelle handlingen, og den som har samleie eller gjennomfører en tilsvarende seksuell handling når vederlaget er lovet eller betalt av en tredjepart. Bestemmelsen gjelder også dersom kjøperen «har haft skäl att misstänka» at personen var utsatt for hallikvirksomhet eller menneskehandel. Det kreves dermed ikke nødvendigvis forsett med hensyn til omstendigheten, ettersom også uaktsomhet kan medføre straffansvar.

Den norske straffeloven §§ 257 og 258 rammer selve menneskehandelen, mens § 315 rammer hallikvirksomheten. § 316 om kjøp av seksuelle tjenester fra voksne fremsetter derfor ikke et tilsvarende særskilt skyldkrav eller straffansvar når selgeren av sex og seksuelle tjenester er utsatt for disse forbrytelsene.

Som et forsterket tiltak mot menneskehandel, sexkjøp og ufrivillig prostitusjon synes det hensiktsmessig at også norsk straffelov innfører et lignende særskilt skjerpet straffansvar for den som kjøper sex eller seksuelle tjenester av ofre for hallikvirksomhet eller menneskehandel. Direkte forsett bør være inkludert i dette, men også uaktsomhet bør medføre straffansvar.

Til sammenligning ilegges det allerede et slikt særskilt straffansvar når en skaffer seg eller en annen seksuell omgang eller handling med en person, basert på motpartens alder: Straffeloven § 309 omhandler kjøp av seksuelle tjenester fra mindreårige, dvs. personer under 18 år. Straffeloven §§ 302 og 304 omhandler hhv. seksuell omgang med barn mellom 14 og 16 år, og seksuell handling med barn under 16 år. § 307 reiser videre krav til aktsomhet om barnets alder. Uvitenhet om barnets alder medfører etter loven her ikke straffrihet hvis tiltalte kan klandres for sin uaktsomhet.

Det er ikke forslagsstillernes intensjon at en ny lovbestemmelse skal ramme eller søke å straffe kjøpere dersom omstendighetene ga dem grunn til mistanke, men personen(e) de kjøpte av, i realiteten ikke var utsatt for hallikvirksomhet eller menneskehandel.

Langsiktig finansiering av ideelle tiltak og tilbud

Justis- og beredskapsdepartementet forvalter med egen forskrift ordningen Tilskudd til tiltak mot menneskehandel og prostitusjon. Hoveddelen av midlene går til bo- eller oppfølgingstilbud for antatte ofre for menneskehandel og ufrivillig prostitusjon. Midler bevilges også til oppsøkende virksomhet, informasjonstiltak, arbeidstrenings- og undervisningstiltak og rådgivnings- og aktivitetstilbud.

Ideelle organisasjoner besitter her en særlig viktig rolle i arbeidet med å identifisere, beskytte og følge opp ofre, med lang erfaring på feltet. Når departementet allerede bygger en vesentlig del av hjelpetilbudet på slike aktører, bør finansieringen i større grad gis langsiktig og forutsigbart, først og fremst gjennom flerårige tilskuddsavtaler, fremfor å måtte avhenge av årlige prioriteringer i statsbudsjettet, og dermed være gjenstand for uforutsigbare forhandlinger i Stortinget.

Utvidet avvergingsplikt

Foruten å personlig unngå ulovlig kjøp av sex og seksuelle tjenester og handlinger er det rom for en større avvergingsplikt. Alle innbyggere er allerede pålagt å søke å avverge visse alvorlige lovbrudd, spesielt når det

2. Jf. f.eks. Dok. 8:111 S (2023–2024), Dok. 8:74 S (2016–2017) og Dok. 8:181 S (2025–2026).
3. Jf. kap. 20 § 8 i den finske straffeloven (Utnyttjande av person som är föremål för sexhandel)

er fare for menneskeliv, som nedfelt i straffeloven § 196. Plikten overholdes ved at den enkelte gir melding til rette myndighet, som politiet. En forutsetning for avvergingsplikten er at vedkommende da lovbruddet inntraff, eller da konsekvensene ennå kunne forebygges, besatt pålitelig kunnskap om at lovbruddet sikkert eller mest sannsynlig var i ferd med å, eller ville bli, begått.

Avvergingsplikten gjelder for øvrig en rekke lovbrudd allerede. Spesielt relevant i kampen mot menneskehandel kan nevnes fra straffeloven § 25 (grov frihetsberøvelse) § 256 (forbund om grov frihetsberøvelse), § 258 (grov menneskehandel), § 25 (slaveri), § 291 (voldtekt), § 299 (voldtekt av barn under 14 år) og § 303 (grov seksuell omgang mv. med barn mellom 14 og 16 år).

Avvergingsplikten kan i ytterligere grad anvendes for å forebygge og forhindre menneskehandel og ufrivillig prostitusjon, ved at flere utnyttingssituasjoner oppdages og flere fornærmede kommer tidligere ut av dem. Menneskehandel er tross alt en skjult form for kriminalitet hvor ofrene sjelden kan, ønsker eller våger å motta bistand eller anmelde straffeforholdet alene.I saken om det landsdekkende prostitusjonsnettverket som over flere år skal ha rekruttert og utnyttet sårbare kvinner, ba for eksempel politiet publikum om hjelp via pressen til å identifisere hvor det selges sex og seksuelle tjenester, for å kunne hjelpe ofrene for menneskehandel.

Om §§ 309, 315 og 257

§ 309

Først og fremst synes det betimelig at straffeloven § 309 om straff for kjøp av seksuelle tjenester fra mindreårige underlegges avvergingsplikt. Det er en nøysom utvidelse, ettersom flere andre seksuelle krenkelser av barn allerede omfattes av avvergingsplikt.

§ 315

Straffeloven § 315 bokstav a om å fremme andres prostitusjon stadfester at «med bot eller fengsel inntil 6 år straffes den som a. fremmer andres prostitusjon». Et såpass alvorlig straffebud bør også omfattes av avvergingsplikt. Det synes ikke nødvendig å inkludere § 315 bokstav b, om straffansvar for leie av lokaler som brukes til prostitusjon, ettersom straffansvaret allerede omtaler de som «forstår» eller «utviser grov uaktsomhet i så måte».

§ 257

Ved fremleggelsen av Prop. 66 L (2019–2020) om endringer i straffeloven støttet aktører som Politidirektoratet, UDI, Bufdir og Riksadvokaten innlemming av straffeloven § 257 om menneskehandel i avvergingsplikten for i størst mulig grad å bidra til at menneskehandel avverges. Departementet fulgte ikke opp. Et samlet storting gikk likevel sammen om at regjeringen skulle utrede om bl.a. straffeloven § 257 skulle omfattes av avvergingsplikten[4]. I regjeringens Prop. 1 S (2026–2027) står vedtaket fortsatt oppført som «under behandling».

Med tiltagende og alvorlig utvikling i omfang og konsekvenser av menneskehandel, kombinert med regjeringens saktegang, synes det etter forslagsstillernes syn korrekt og betimelig å foreslå at § 257 også omfattes av avvergingsplikt. Generelt virker det feil at avvergingsplikten i dag begrenses til de groveste overtredelsene alene. Det kan for eksempel være komplisert å avgjøre hvorvidt en står overfor det loven definerer som et slikt grovt tilfelle av menneskehandel, eller ei.

Forslag

På denne bakgrunn fremmes følgende

forslag:

1. Stortinget ber regjeringen sørge for at bøtenivået ved overtredelse av straffeloven § 316 om kjøp av seksuelle tjenester fra voksne økes vesentlig i forhold til dagens rådende praksis.
2. Stortinget ber regjeringen fremme nødvendige forslag for Stortinget som gjør at norske myndigheter kan pålegge å fjerne og hindre tilgang til innhold på digitale plattformer som utvetydig tilbyr eller formidler prostitusjon i strid med straffeloven §§ 309, 315 og 316.
3. Stortinget ber regjeringen fremme nødvendige forslag for Stortinget som gir norske myndigheter hjemler til å fjerne og hindre tilgang til nettsteder som, rettet mot det norske markedet, tilbyr eller formidler prostitusjon i strid med straffeloven §§ 309, 315 og 316.
4. Stortinget ber regjeringen fremme nødvendige lovforslag for Stortinget om en utvidelse av straffeloven til også å omfatte kjøp av sex og seksuelle handlinger via nett, etter samme intensjon som vedtatt og trådt i kraft i Sverige i 2025.
5. Stortinget ber regjeringen fremme lovforslag for Stortinget om særskilt straff mot utnyttelse av personer som er utsatt for hallikvirksomhet og menneskehandel gjennom kjøp av sex og seksuelle tjenester og handlinger, hvor straffansvaret også omfatter tilfeller der kjøperen hadde grunn til å mistenke at personen var utsatt for slik utnyttelse. Lovforslaget bør ta inspirasjon fra finsk straffelovgivning.

4. Jf. vedtak 47 (2020–2021).

6. Stortinget ber regjeringen styrke hjelpetilbud innen både retts- og helsehjelp for personer som selger sex og seksuelle tjenester i Norge.
7. Stortinget ber regjeringen i forskrift om tilskudd til tiltak mot menneskehandel og prostitusjon sikre økt bruk av flerårige tilskuddsavtaler for ideelle organisasjoner som driver tiltak og tilbud til antatte ofre for menneskehandel og prostitusjon.
8. Stortinget ber regjeringen sikre at tilskuddsavtaler for ideelle organisasjoner som driver tiltak og tilbud til antatte ofre for menneskehandel og prostitusjon, i større grad understøtter samarbeid og koordinering mellom ideelle aktører, politi, helse- og sosialtjenester og utlendingsmyndighetene.
9. Stortinget ber regjeringen fremme lovforslag for Stortinget om avvergingsplikt for handlinger omtalt i straffeloven §§ 257, 309 og 315 bokstav a.

13. oktober 2026

Hans Edvard Askjer **Ida Lindtveit Røse** **Jonas Andersen Sayed** **Jorunn Gleditsch Lossius**

Svanemerketrykksak, 2041 0654 Trykk og layout: Stortingets administrasjon